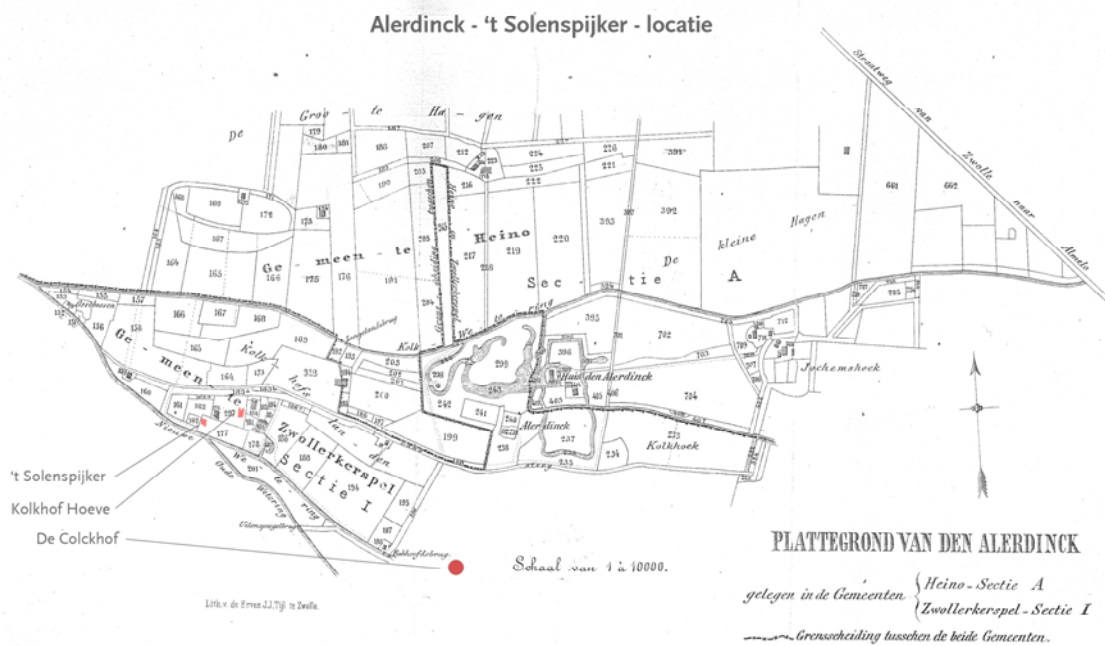

Archeologisch deel ruimtelijke onderbouwing Rood-voor-Groen locaties landgoed Den Alerdinck II te Laag Zuthem, gemeente Raalte

Bevindingen

Uit een kort bureauonderzoek blijkt dat de locatie in het oostelijk deel van het landgoed, waar vijf woningen gepland zijn, een lage archeologische verwachting heeft. Er zijn geen waarnemingen bekend uit de naaste omgeving en de locatie is niet gelegen op of grenzend aan een archeologisch monument. De locatie aan zuidzijde van het landgoed, grenzend aan de Nieuwe Wetering, heeft een hoge

archeologische verwachting. Het betreft de mogelijke locatie van de Solenspijker. Een spijker, of spijker, is een graanopslagplaats. Het woord spijker komt van het latijnse spicarium = korenschuur. De graanopslagplaats is in de loop der eeuwen veranderd van een simpele houten constructie via een stenen herenkamer aan een schuur naar een stenen huis.

Spijker uit de ijzertijd (800 v. Chr. – 50 v. Chr.)

Spijker te Vierakker

De oudste vermelding van de Solenspijker stamt uit 16^e en 17^e eeuwse bronnen. Het betreft dan het gebruik van de spijker, in het bezit van de familie Sweersen, als katholiek bedehuis. De katholieke gelovigen in en rond om Heino waren van 1581 tot 1685 voor hun geloofsbeleving aangewezen op afgelegen plekken buiten stad of dorp.

Jonker Arend Thomas de Sweersen wordt genoemd als eigenaar van de spijker. Hij is getrouwd met juffrouw Maria de Sola (januari 1667). In november 1667 sterft zij. In het vuurstedenregister van 1682 wordt de "jonker Swiersens spijker" aangeslagen voor één vuurstede.

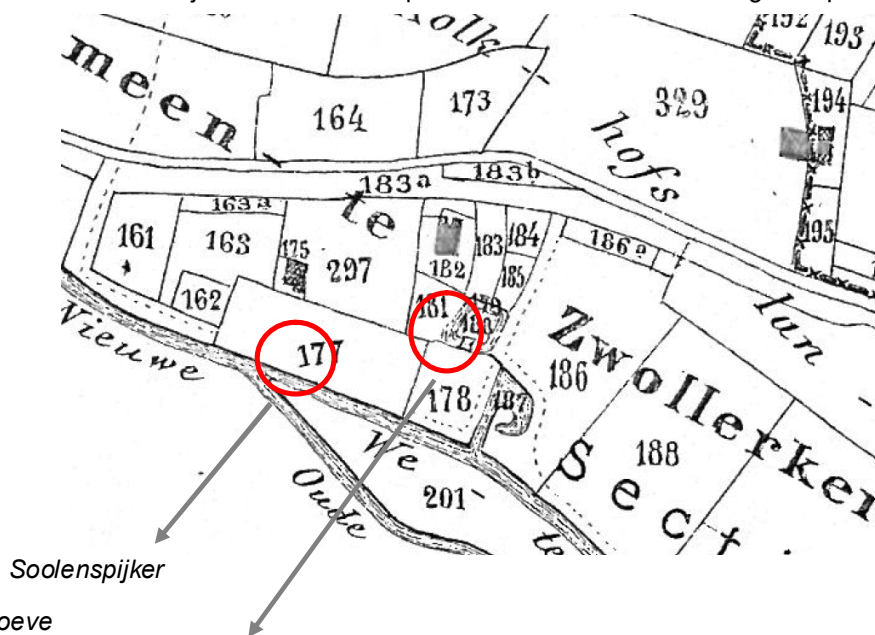
Van een vermelding als havezate is niets bekend.

Arend de Swiersen hertrouwt met Aleyda van Egmond. Zijn jongste dochter uit dit huwelijk heeft in haar testament bepaald dat de spijker de Kolk (vermoedelijk de huidige Colckhof) en de daarbij behorende katerstede (in 1725 ook wel Op 't Soelen genoemd) bestemd was voor de kinderen van Hendrik Arend van Oldeneel te Heino. Deze verkochten de spijker 't Solen in 1777 aan baron Johan Jacob van Teuberen en Adriana W.W. van Pallandt.

Op kaarten is de Solenspijker (waarschijnlijk) te zien op de Hottingerkaart uit 1773-1794.

De spijker is ook goed te zien op de kadastrale minuut uit 1811-1832 en op een plattegrond van Den Alerdinck uit 1868 (zie bijlagen). Deze is opgesteld ten behoeve van de verkoop van het landgoed. De spijker is genoemd onder nummer 175. De Kolkhofhoeve is nummer 182. Ook is het huis te zien op de topografische militaire kaart uit 1847. Op de zg. Bonnekaarten uit 1897 is het huis niet meer getekend. Vermoedelijk is het huis in de periode tussen 1868 en 1897 gesloopt.

Een andere mogelijke plek van de Solenspijker kan perceelnummer 180 omringd door 179 (gracht) zijn (goed te zien op de plattegrond uit 1868).

Conclusie

Er hoeft geen archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden, het plangebied is kleiner dan 2500 m². Om zeker te weten waar de spijker gestaan heeft is een archeologisch booronderzoek een uitstekende methode. Er is al contact met amateur-archeologen uit Raalte en Laag-Zuthem om dit onderzoek met behulp van de regio-archeoloog van de gemeente Raalte uit te voeren.

Mochten er tijdens het uitvoeren van de civiele werkzaamheden archeologische resten aangetroffen worden, geldt een meldingsplicht bij het bevoegd gezag (in dit geval de regio-archeoloog) volgens de Monumentenwet 2007, art. 53, lid 1 en 2.